

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119292950
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6119292950.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudkýň: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., IČO: 47 234 679, so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, proti žalovanej: Mgr. Q. V., nar. XX.X.XXXX, bytom V., C. XXX/XX, zastúpenej AK: JUDr. Peter Vachan, so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, o zaplatenie 14.322,23 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 9Csp/211/2019-91 zo dňa 27. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie voči I. výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie **o d m i e t a**.

II. Zamietajúci II. výrok v časti úroku 230,61 Eur, istiny 17,95 Eur **s príslušenstvom p o t v r d z u j e a** vo zvyšnej časti, vrátane III. výroku **r u š í** **a v zrušenom rozsahu vracia** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výkonom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.838,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 291,41 Eur od 16.03.2018 do 29.06.2018, zo sumy 77,38 Eur od 30.06.2018 do 16.08.2018, zo sumy 291,41 Eur od 16.04.2018 do 16.08.2018, zo sumy 236,11 Eur od 17.08.2018 do 30.08.2018, zo sumy 137,59 Eur od 31.08.2018 do 19.09.2018, zo sumy 39,07 Eur od 20.09.2018 do 19.10.2018, zo sumy 291,41 Eur od 16.05.2018 do 19.10.2018, zo sumy 231,96 Eur od 20.10.2018 do 19.11.2018, zo sumy 133,44 Eur od 20.11.2018 do 19.12.2018, zo sumy 34,92 Eur od 20.12.2018 do 17.01.2019, zo sumy 291,41 Eur od 16.06.2018 do 17.01.2019, zo sumy 227,81 Eur od 18.01.2019 do 19.02.2019, zo sumy 129,32 Eur od 20.02.2019 do 19.03.2019, zo sumy 30,83 Eur od 20.03.2019 do 18.04.2019, zo sumy 291,41 Eur od 16.07.2018 do 18.04.2019, zo sumy 215,80 Eur od 19.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 291,41 eur od 16.09.2018 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.01.2019 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.03.2019 do zaplatenia, zo sumy 291,41 eur od 16.04.2019 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. výkonom vo zvyšku žalobu zamietá, III. výkonom žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 60,36 %.

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 9, § 517 ods. 2, § 565, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 7 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. d), § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len

„zákon o spotrebiteľských úveroch“), s poukazom aj na procesné ust. § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Okresný súd vychádzal zo skutkových zistení, že Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.4.2017 poskytol žalobca žalovanej účelový spotrebiteľský úver vo výške 15.310,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 291,41 Eur po dobu 96 mesiacov, t.j. celkovo mala žalovaná zaplatiť sumu 27.975,36 Eur. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 18,40 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 16,99 %, konečnú splatnosť úveru 15.5.2025, splatnosť prvej splátky 26.6.2017 a splatnosť ďalších splátok vždy 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Výzva žalobcu k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 19.5.2018 predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 20.7.2018. Žalovaná do dňa podania žaloby uhradila sumu 3.863,94 Eur.

4. Právne okresný súd uzavrel, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne. Žalovaná riadne neplnila v zmysle dohodnutých podmienok a predmetný úver nesplácala. Z uvedeného dôvodu ju žalobca vyzval na uhradenie nedoplatku na splátkach s upozornením, že ak nedoplatok neuhradí, bude oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Dohoda zmluvných strán o uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebola uzatvorená platne, a to pre nedostatok písomnej formy právneho úkonu a pre chýbanie podpisu konajúcich strán. Právny výklad žalobcu, že strata výhody splátok je riadne dohodnutá v Zmluve, nemožno považovať za správny, nakoľko žalovaná ako spotrebiteľ bola síce v Zmluve (strana 5) poučená o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností), samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. Z uvedeného dôvodu sa už ďalej okresný súd nezaoberal, či žalobca dodržal postup upravený ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. či bola žalovanej doručená výzva pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca má nárok len na zaplatenie dlžných splátok úveru do dňa podania žaloby, z ktorého dôvodu žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.838,49 Eur predstavujúcu dlžnú sumu splátok do podania žaloby (t.j. splátok splatných od 26.6.2017 do 15.4.2019) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol z dôvodu, že bola podaná predčasne. Žalobcovi priznal aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorých výška je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to od splatnosti dlžných splátok v závislosti od čiastočných plnení zo strany žalovanej. Jednotlivé čiastočné plnenia žalovanej započítal v súlade so zásadou, v zmysle ktorej ak dlžník neurčí inak, plnením sa uhradí najskôr splatný dlh. Aj napriek skutočnosti, že žalovaná výslovne nenamietla premlčanie konštatoval, že právo žalobcu nie je premlčané, nakoľko od splatnosti dlžných splátok do podania žaloby neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba (žalovaná sa dostala do omeškania s 9. splátkou splatnou dňa 15.2.2018, pričom žaloba bola na súde podaná dňa 14.5.2019). Ohľadom žalovanej namietaného porušenia povinností žalobcu ako veriteľa upravených v ustanovení § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch uzavrel, že porušenie povinností nepovažuje za hrubé, a to jednak s ohľadom na výšku úveru, dobu jeho splácania, príjem žalovanej ako aj na účel úveru, ktorým bola úhrada záväzkov vyplývajúcich z iných úverov. Takisto mal zo strany žalobcu preukázané, že vykonal dostatočné posúdenie bonity žalovanej, a to potvrdením o výške jej príjmu, výpisom z bankového účtu a automatizovaným postupom žalobcu (viď listina CZ SML 4704035656 na č.l. 66). Údaj o RPMN nepovažuje za vypočítaný nesprávne, a to stotožňujúc sa s tvrdením žalobcu, podľa ktorého nebol pri výpočte RPMN žalovanou zohľadnený dátum splatnosti jednotlivých splátok v mesiaci (uvedená kalkulačka nezohľadňuje dátum splatnosti splátok v rámci kalendárneho mesiaca, možno uviesť splatnosť len na začiatku alebo na konci mesiaca).

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanej priznal podľa pomeru jej úspechu vo veci nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 60,36 %, nakoľko mala vo veci len čiastočný úspech. Žalovaná bola úspešná vo výške 80,18 % a žalobca vo výške 19,82 %, úspešnejšia bola teda žalovaná, a to v rozsahu 60,36 %, ktorý predstavuje rozdiel medzi úspechom žalovanej a úspechom žalobcu.

6. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca v celom rozsahu s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku, keď navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť a žalobe vyhovieť, priznať žalobcovi náhradu trov konania. Argumentoval tým, že nesúhlasí s odôvodnením zamietnutia žaloby, keď právne posúdenie je obsolentné, odkaz na všeobecné obchodné podmienky je jasne uvedený v zmluve a samotná zmluva vo svojom

texte sa odkazuje 35 krát, a teda tieto podmienky tvoria imanentnú súčasť zmluvného vzťahu, ktorých obsahom sú len vedľajšie dojednania medzi zmluvnými stranami. Poukázal na závery Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s. C-42/15, v ktorých je vyjadrené, že časť podmienok zmluvy môže byť určená odkazom na zmluvné podmienky pokiaľ spĺňajú kritérium „trvanlivého média“. Ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka ráta s existenciou obchodných podmienok a akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/49/2017. V súvislosti s otázkou zosplatnenia poukázal na to, že riadne dodržal a striktnie postupoval v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia je strata výhody splátok podmienená splnením podmienok, a to musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu, strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľom, veriteľ toto právo môže uplatniť najskôr po uplynutí 3-mesačnej lehoty od omeškania dlžníka so zaplatením splátky a ak veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Ak sa v zmluve dohodla strata výhody splátok, má veriteľ právo požadovať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, čo veriteľ môže zrealizovať ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej 3 mesačná lehota. Túto lehotu zákon považuje za dostatočne dlhú, aby si dlžník zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy. Veriteľ musel notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote. Po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným. Ak uplynula 3-mesačná lehota nasledujúca po splatnosti splátky, môže veriteľ po uplynutí 15-dňovej lehoty vymáhať od dlžníka zaplatenie celej zvyšnej pohľadávky. Žalovaná bola niekoľkokrát upozorňovaná na vzniknutý dlh aj na porušenie platobnej disciplíny, či už písomnou formou, alebo zasielaním textových správ na mobilný telefón, ktorý je uvedený v predmetnej úverovej zmluve. Podaniu žaloby predchádzalo viacero informovaní a výziev žalovanej k úhrade dlhu, ktorého prílohu tvoril poštový podací hárok ohľadom výzvy, ktorá bola posielaná žalovanej (výzva k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 19.5.2018, podací hárok č. EPH128056577). Žalobca predložil výzvu, ktorú mu adresoval a upozornil ju na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. S ohľadom na vyššie uvedené upriamuje pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatnením bola žalovaná na túto možnosť upozornená. Pokiaľ by žalobca aj akceptoval právne posúdenie o tzv. neplatnom zosplatnení, tak je potrebné uviesť, že nič sa nemení na skutočnosti, že žalovaná je v omeškaní s úhradou splatných splátok. Mesačná splátka bola dojednaná vo výške 291,41 Eur splatná vždy do 15. dňa toho, ktorého mesiaca. Žalovaná uhradila splátky v sume 4.795,84 Eur (t. j. 16. splátok a časť 17. splátky), a teda je v omeškaní s úhradou 17. splátky odo dňa 15.10.2018 a splátky splatnej ku dňu 15.1.2020 t.j. splatné splátky ku dňu vyhlásenia rozsudku zo dňa 27.1.2020, s ohľadom na právnu zásadu, že pre rozhodnutie vo veci je záväzný stav v čase vyhlásenia rozsudku. Žalovaná je v omeškaní od 15.10.2018 do 15.1.2020, čo znamená, že je v omeškaní so 17. - 32. splátkou, čo činí sumu vo výške 4.662,56 Eur. Žalobca predložil aj výzvu, ktorú mu adresoval a upozornil ho na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. Dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 113/2018 ako aj rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 9Csp/188/2017, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Co/98/2019 aj stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana L'álíka v Náleze zo dňa 24. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012 (odlišné stanovisko).

7. Žalovaná odvolanie nepodala, k odvolaniu žalobcu sa vyjadrila a uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie navrhuje v napadnutom rozsahu potvrdiť ako vecne správny a priznať jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Výkladom právnej normy v § 565 Občianskeho zákonníka dospejeme k záveru, že zákonodarca jednoznačne vyžaduje dohodu ako dvojstranný právny úkon, kde bude jednoznačne uvedené, že v prípade omeškania s ktoroukoľvek splátkou, je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a teda žiadať o vrátenie doteraz nesplateného dlhu jednorazovo a teda nie už v splátkach. Formulácia „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru)“ predstavuje jednostranné vyhlásenie veriteľa, obsahom tejto formulácie nie je dohoda zmluvných strán o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie s ktoroukoľvek mesačnou splátkou. Pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka neboli podmienky splnené. Samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverový zmluvných podmienok žalobcu, ktoré nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Všeobecné obchodné podmienky, ktoré nie sú podpísané žalovaným a oboznámenie s ktorými pred podpisom zmluvy o úvere žalobca nepreukázal, nemôžu byť súčasťou zmluvy o úvere. Z rozsudku Súdneho dvora C-42/15, na ktorý poukázal žalobca v odvolaní nevplyva, či Všeobecné obchodné podmienky alebo sadzobník poplatkov musia byť spotrebiteľom

podpísané, rozhodovanie v tomto smere patrí slovenským súdom, ktorých konštantná judikatúra vyžaduje oboznámenie sa s všeobecnými obchodnými podmienkami, čo však musí veriteľ preukázať (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

8. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

9. Okrem objektívnej prípustnosti odvolania (t. j. existencia rozhodnutia, proti ktorému zákon pripúšťa odvolanie), musí existovať aj subjektívna prípustnosť odvolania. Tzn. že odvolanie musí podať tá strana, v neprospech ktorej bolo vydané rozhodnutie (§ 359 CSP), resp. ten subjekt, ktorý má právo podať odvolanie (§ 360 a § 361 CSP). Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá prijatie záveru o oboch stránkach jeho prípustnosti (tak objektívnej ako aj subjektívnej). Subjektívna procesná legitímácia odvolateľa na podanie odvolania vyplýva z ustanovení § 359 až § 361 CSP. Osobou oprávnenou podať odvolanie je v prvom rade tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak odvolanie nepodala strana sporu alebo za splnenia zákonných podmienok intervenient alebo prokurátor, odvolací súd odvolanie odmietne. Ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech.

10. V predmetnej veci ide o rozsudok, ktorým súd prvej inštancie (reprezentovaný sudcom) rozhodol o žalobe tak, že jej čiastočne vyhovel, čiastočne ju zamietol, rozhodol o náhrade trov konania, odvolanie proti tomuto rozsudku je objektívne prípustné (§ 355 ods. 1 a 2 CSP). Žalobca odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu, hoci jeho vyhovujúcou časťou (I. výrok) bolo rozhodnuté v jeho prospech, teda vo vyhovujúcej časti veci samej nebolo jeho odvolanie subjektívne prípustné.

11. Podľa § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

12. Odvolací súd preto podľa § 386 písm. b/ CSP odmietol odvolanie žalobcu voči I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie (vyhovujúca časť).

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bol rozsudok v jeho II. výroku ako aj III. výroku vydaný (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase ich podaní pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je možné priznať čiastočný úspech, preto postupom podľa § 387 CSP napadnutý II. výrok v časti úroku 230,60 Eur, istiny 17,95 Eur s príslušenstvom ako vecne správny potvrdil a vo zvyšku napadnutý II. výrok postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP (vrátane III. výroku o náhrade trov konania) zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola pôvodne požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 14.322,23 Eur (pozostávajúca zo sumy 14.073,67 Eur /istiny splátok po zosplatnení 15. až 96./ + úroku 230,61 Eur /zo splátok 10. až 14./ + istiny 17,95 Eur /zo splátky 10. až 14./, ktoré žalobca skutkovo označil v žalobe), úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 14.427,27 Eur (pozostávajúca 14.073,67 Eur + 17,95 Eur + 75,61 Eur + 22,13 Eur + 63,60 Eur + 31,64 Eur + 59,45 Eur + 27,92 Eur + 55,30 Eur) od 5.8.2018 do 17.8.2018, zo sumy 14.371,97 Eur (pozostávajúca 14.073,67 Eur + 17,95 Eur + 75,61 Eur + 22,13 Eur + 63,60 Eur + 31,64 Eur + 59,45 Eur + 27,92 Eur) od 18.8.2018 do 31.8.2018, zo sumy 14.344,05 Eur (pozostávajúca 14.073,67 Eur + 17,95 Eur + 75,61 Eur + 22,13 Eur + 63,60 Eur + 31,64 Eur + 59,45 Eur) od 1.9.2018 do 20.10.2018, zo sumy 14.284,60 Eur (pozostávajúca 14.073,67 Eur + 17,95 Eur + 75,61 Eur + 22,13 Eur + 63,60 Eur + 31,64 Eur) od 21.10.2018 do 20.11.2018, zo sumy 14.252,96 Eur (pozostávajúca 14.073,67 Eur + 17,95 Eur + 75,61 Eur + 22,13 Eur + 63,60 Eur)

od 21.11.2018 do 18.1.2019, zo sumy 14.189,36 Eur (14.073,67 Eur + 17,95 Eur + 75,61 Eur + 22,13 Eur) od 19.1.2019 do 20.2.2019, zo sumy 14.167,23 Eur (pozostávajúca 14.073,67 Eur + 17,95 Eur + 75,61 Eur) od 21.2.2019 do 19.4.2019, zo sumy 14.091,62 Eur (pozostávajúca 14.073,67 Eur + 17,95 Eur) od 20.4.2019 do zaplatenia.

15. Výrok I., ktorým okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.838,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 291,41 Eur od 16.03.2018 do 29.06.2018, zo sumy 77,38 Eur od 30.06.2018 do 16.08.2018, zo sumy 291,41 Eur od 16.04.2018 do 16.08.2018, zo sumy 236,11 Eur od 17.08.2018 do 30.08.2018, zo sumy 137,59 Eur od 31.08.2018 do 19.09.2018, zo sumy 39,07 Eur od 20.09.2018 do 19.10.2018, zo sumy 291,41 Eur od 16.05.2018 do 19.10.2018, zo sumy 231,96 Eur od 20.10.2018 do 19.11.2018, zo sumy 133,44 Eur od 20.11.2018 do 19.12.2018, zo sumy 34,92 Eur od 20.12.2018 do 17.01.2019, zo sumy 291,41 Eur od 16.06.2018 do 17.01.2019, zo sumy 227,81 Eur od 18.01.2019 do 19.02.2019, zo sumy 129,32 Eur od 20.02.2019 do 19.03.2019, zo sumy 30,83 Eur od 20.03.2019 do 18.04.2019, zo sumy 291,41 Eur od 16.07.2018 do 18.04.2019, zo sumy 215,80 Eur od 19.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 291,41 eur od 16.09.2018 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.01.2019 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 291,41 Eur od 16.03.2019 do zaplatenia, zo sumy 291,41 eur od 16.04.2019 do zaplatenia, nebol napadnutý odôvodneným odvolaním strán, preto nadobudol právoplatnosť.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu (čiastočne) II. výrokom zamietol (suma 11.235,18 Eur s príslušenstvom) a to s poukazom na odvolacie argumenty žalobcu, že prvoinštančný súd nesprávne uzavrel, že dohoda o uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebola uzavretá platne pre nedostatok písomnej formy právneho úkonu a pre chýbanie podpisu konajúcich strán.

17. Výrok II. napadnutého rozsudku (aj zamietnutie žaloby v časti úroku 230,61 Eur /zo splátok 10. až 14./, istiny 17,95 Eur s príslušenstvom /zo splátky 10. až 14./), žalobca síce napadol odvolaním, avšak bez uvedenie osobitnej odvolacej argumentácie, čím uvedeným postupom žalobca odvolaciemu súdu prakticky znemožnil prieskum tejto časti napadnutého (II.) výroku, preto odvolaciemu súdu nezostalo nič iné ako napadnutý II. výrok v uvedenej časti úroku 230,61 Eur, istiny 17,95 Eur s príslušenstvom, postupom podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdiť.

18. K napadnutému II. (zamietajúcemu) výroku vo zvyšnej zamietnutej časti (11.235,18 Eur s príslušenstvom) odvolací súd konštatuje nižšie uvedené.

19. Žalobca skutkovo vymedzil (pôvodný žalobný nárok) vo výške 14.322,23 Eur (s príslušenstvom), pričom tento vyčíslil postupom tak, že táto (pôvodne žalovaná) suma pozostáva z položiek istina vo výške 17,95 Eur (istina 10.-14. splátka), úrok vo výške 230,61 Eur, zosplatená istina vo výške 14.073,67 Eur (len istina 15.-96. splátok po zosplatení).

20. V súvislosti s uvedeným v odseku 19 odvolací súd poukazuje na to, že súd v konaní nie je viazaný právnou kvalifikáciou uplatneného nároku, avšak je (striktno) viazaný (limitovaný) vymedzením rozhodujúcich skutkových tvrdení žalobcu, o ktoré tento opiera uplatnený nárok. Súd je teda viazaný žalobou, ktorej súčasťou sú aj skutkové tvrdenia, s prihliadnutím na práve skutkové tvrdenia obsiahnuté v žalobe (čl. 1-4), ktoré žiadnym spôsobom v priebehu konania pred súdom prvej inštancie neboli zo strany žalobcu modifikované. Žalobca jednoznačne uviedol, že súčasťou žalovanej sumy je (aj) zosplatená (len) istina splátok 15.-96., čím deklaroval, že žalovaný nárok nezahŕňa úrok zahrnutý v zosplatených splátkach 15.-96. (hoci okresný súd uvedené nezohľadnil pri svojom rozhodovaní s poukazom na I. vyhovujúci výrok, ktorý však nie je predmetom prieskumu odvolacieho súdu).

21. S ohľadom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom ostávalo odvolaciemu súdu posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o neplatnosti dohody o strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka).

22. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 20.4.2017 bola medzi stranami uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere - účelový revolvingový úver (zlučený účelový úver IKH117) č. 470403565, podľa

ktorej žalobca poskytol žalovanej (účelový) spotrebiteľský úver vo výške 15.310,- Eur (časť úveru slúžila k úhrade záväzkov uvedených v Prílohe č. 1) a žalovaná sa zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 291,41 Eur po dobu 96 mesiacov, keďže celkovo mala žalovaná zaplatiť sumu 27.975,36 Eur. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 18,40 %, ročnú úrokovú sadzbu vo výške 16,99 %, konečnú splatnosť úveru 15.5.2025, splatnosť prvej splátky 26.6.2017 a splatnosť ďalších splátok vždy 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Súčasťou úverovej zmluvy je Splátkový kalendár, ktorý obsahuje prehľad 96 splátok s uvedením aj výšky istiny a úroku ku každej splátke jednotlivo. Po spočítaní istiny v splátkach 15.-96. odvolací súd zistil spolu sumu 14.073,67 Eur (ktorú označil žalobca v žalobe ako výšku zosplatnenej istiny). Na strane 5 úverovej zmluvy v časti označenej ZOZNAMUJE VÁS ZVLÁŠŤ s TÝMITO USTANOVENIAMÍ ÚVEROVÝCH PODMIETOK je uvedené ustanovenie „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností) nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru). Na strane 7 úverovej zmluvy sa okrem podpisu žalobcu nachádza aj podpis žalovaného (čo nebolo v konaní spochybnené) s tým, že pri podpise žalovaného je uvedený aj text: „Neoddeliteľnou súčasťou vyššie uvedených úverových zmlúv sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s kódom IKH117. Vy, ako klient, týmto podpisom potvrdzujete, že ste úverové podmienky prevzali, ste s nimi oboznámený(á), sú Vám všetky ustanovenia zrozumiteľné, považujete ich za dostatočne určité a prejavujete súhlas byť nimi viazaný(á)“. Podľa Hlavy 6 § 2 ÚVEROVÝCH ZMLUVNÝCH PODMIENOK SPOLOČNOSTI HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s. - DUO, platné od 12.4.2017 (na č.l. 12-20), „V prípade, že a) ste sa oneskorili s platením aspoň troch splátok alebo ste sa oneskorili s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, b) ste uviedli v návrhu nepravdivé údaje, v prípade, ak sa jedná o údaje, ktoré môžu mať vplyv na posúdenie schopnosti splácať úver, c) bolo začaté exekučné konanie, vyrovnacie alebo iné konanie na Váš majetok, nám musíte celý čerpaný úver po na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru)“. Výzvou k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 19.5.2018 (na č.l. 63) žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 915,23 Eur ihneď s upozornením, že v prípade ďalšieho omeškania bude po splnení podmienok podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane jeho príslušenstva (podací hárok zo dňa 22.5.2018 na čl. 63). Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 20.7.2018 (na č.l. 24) žalobca vyzval žalovanú v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov, vyplývajúcich zo zmluvy č. 4704035656 k splateniu celého úveru, konkrétne na zaplatenie sumy 15.402,45 Eur, do 15 dní od spísania výzvy (podaní hárok zo dňa 25.7.2018 na čl. 25). Z výpisu čerpania, splátok a úhrad (č.l. 26) vyplýva okrem iného (celková) úhrada žalovanej na úver v sume 3.863,94 Eur.

23. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. Súd prvej inštancie správne posúdil nárok žalobcu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch upravujúceho zmluvu o spotrebiteľskom úvere (§ 1 ods. 2), keď uzavrel, že uzavretá zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 a nasl.).

25. Uzavretú zmluvu o spotrebnom úvere aj odvolací súd hodnotí za zmluvu spotrebiteľskú tak, ako to uzavrel správne aj súd prvej inštancie, a nespochybnil ani žalobca. Žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovanej, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru za podmienok dojednaných v úverovej zmluve. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem toho v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi úverovej zmluvy ňou založený je nevyhnutné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny

vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom názore, podľa ktorého dohoda zmluvných strán podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebola uzatvorená platne, pre nedostatok písomnej formy právneho úkonu, pre chýbanie podpisu konajúcich strán. Uvedený právny záver považuje odvolací súd prinajmenšom za predčasný s ohľadom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, je ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok modifikované ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

30. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka len umožňuje veriteľovi pri splnení zákonom stanovených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz a to iba vtedy, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je pritom časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach (nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou ktorou splátkou). Toto právo však veriteľ opäť získa, ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky. Ak veriteľ riadne a včas svoje právo neuplatnil, môže voči dlžníkovi požadovať naďalej len dohodnuté splátky.

31. Je však potrebné skúmať zákonom stanovené podmienky ustanovené v § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (upozornenie dlžníka na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka), najmä či veriteľ právo na zaplatenie celého dlhu uplatnil podľa zákonom stanovených pravidiel a kedy sa tak stalo. Okrem kumulatívnych predpokladov splatnosti celého dlhu (nesplnenie niektorej zročnej splátky, jednostranný adresovaný právny úkon veriteľa, ktorým žiada o zaplatenie celej pohľadávky, ak to bolo veriteľom a dlžníkom takto dohodnuté), ak ide o plnenie so spotrebiteľskej zmluvy, môže veriteľ (dodávateľ) uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

32. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

33. Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

34. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby účastník konania (strana) nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súdny musí pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdny pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Za arbitráry, resp. nedostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/2005 z 28. februára 2006). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Georgiadis v. Grécko, z roku 1997), pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho konania považované za rozhodujúce (napr. rozhodnutie Ruiz Torija v. Španielsko, rozsudok z roku 1994, Kraska v. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, seria A č. 254-B, s. 49). Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo stanovisko (Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov č. 1/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, avšak výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (odňatie možnosti konať pred súdom).

35. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom II. (vo zvyšku 11.235,18 Eur s príslušenstvom), konštatuje, že rozsudok je nedostatočne zdôvodnený, nakoľko z jeho odôvodnenia, konkrétne odseku 19, nemožno jednoznačne vyvodiť, z akých konkrétnych dôvodov mal súd prvej inštancie za preukázané, že dohoda zmluvných strán o uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebola uzatvorená platne (pre nedostatok písomnej formy právneho úkonu). Odvolanie žalobcu v napadnutej časti veci samej sa týka iba 19. odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd dôvodí: „19. Súd však konštatuje, že dohoda zmluvných strán o uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebola uzatvorená platne, a to pre nedostatok písomnej formy právneho úkonu a pre chýbanie podpisu konajúcich strán. Právny výklad žalobcu, že strata výhody splátok je riadne dohodnutá v Zmluve, nemožno podľa názoru súdu považovať za správny, nakoľko žalovaná ako spotrebiteľ bola síce v Zmluve (strana 5) poučená o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností), samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. Z uvedeného dôvodu sa súd už ďalej nezaoberal, či žalobca dodržal postup upravený ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. či bola žalovanej doručená výzva pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru....“. Súd v rámci právneho posúdenia v odôvodnení rozhodnutia by mal nielen vysvetliť, prečo určité zákonné ustanovenie použil (§ 565, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale zároveň tiež obsah použitého zákonného predpisu vyložiť a to predovšetkým v tom zmysle, aby bol stranami pochopený. Súd prvej inštancie pri odôvodnení napadnutého rozhodnutia pochybil, ak z jeho obsahu nie je zrejmé, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z ktorých skutočností vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie. Konštatovanie o neplatnosti dohody podľa § 565 Občianskeho zákonníka nie je možné zovšeobecňovať. Je potrebné prihliadať na konkrétne ustanovenia zmluvy a dôsledne sa vysporiadať s celým obsahom zmluvy (aj jej 7. stranou), konkrétne textom pri podpise žalovanej „Neoddeliteľnou súčasťou vyššie uvedených úverových zmlúv sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s kódom IKH117....“ označeným už v odseku 22.

36. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k napadnutej časti II. výroku nie je zrejmé, okrem správneho záveru, že samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je súčasťou úverových zmluvných podmienok (účinných od 12.4.2017 pozn. odvolacieho súdu), ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami, na základe akých dokazovaním preukázaných skutočností okresný súd uzavrel, že spomínané úverové zmluvné podmienky žalobcu nie sú súčasťou úverovej zmluvy. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že hoci Občiansky zákonník neobsahuje ustanovenie obdobné § 273 Obchodného zákonníka, podľa ktorého možno časť obsahu zmluvy určiť odkazom na obchodné podmienky, neznamená to ich nepoužiteľnosť v občianskoprávných vzťahoch. Existenciu všeobecných obchodných podmienok totiž možno vyvodiť z viacerých ustanovení Občianskeho zákonníka, napr. § 53a ods. 1 a § 53c ods. 1. Sám Občiansky zákonník teda predpokladá ich existenciu a záväznosť vo vzťahoch medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy. Obsah zmluvy môže byť určený aj odkazom na obchodné podmienky, avšak z hľadiska kontraktačného procesu je dôležité, akým spôsobom sa stávajú tieto podmienky súčasťou zmluvy. Prvým (z hľadiska inkorporácie nespochybniteľným) spôsobom je ich premietnutie do návrhu. Druhým, najčastejším, je ich inkorporácia odkazom, ktorý musí byť jasný, zrozumiteľný a transparentný na všetky dokumenty tak, aby bolo zjavné, o ktoré konkrétne dokumenty ide a musí byť jednoznačne uvedené, že sú súčasťou zmluvy a v akom rozsahu. K uvedenému odvolací súd poukazuje na už označenú 7. stranu úverovej zmluvy v odseku 22, na ktorej sa okrem aj podpisu žalovanej nachádza aj text v znení: „Neoddeliteľnou súčasťou vyššie uvedených úverových zmlúv sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s kódom IKH117....“, s ktorým sa podľa obsahu napadnutého rozsudku okresný súd pri svojom rozhodovaní opomenul zaoberať.

37. Rozhodovanie o nároku žalobcu bude závisieť od výsledkov vykonaného dokazovania a ako aj právneho posúdenia danej veci okresným súdom. V prípade, ak okresný súd bude mať za preukázané, že medzi stranami došlo k dohode podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pristúpi následne k posúdeniu existencie predpokladov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak okresný súd bude mať za preukázané, že na strane žalobcu neboli splnené predpoklady na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru (či už z dôvodu neexistencie dohody podľa § 565 Občianskeho zákonníka alebo nesplnenia zákonných predpokladov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), bude potrebné posúdiť nárok žalobcu za zaplatenie vo vzťahu k jednotlivým zročným splátkam (len ich istiny s poukazom na obsah žaloby) ku dňu svojho rozhodovania s poukazom na § 217 ods. 1 CSP (pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia).

38. Uvedené nedostatky odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie mali za následok, že rozhodnutie vo zvyšnej napadnutej časti II. výroku nespĺňalo požiadavky obsiahnuté v ustanovení v § 220 CSP.

39. Jedná sa o závažné procesné pochybenie, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces a zároveň k odňatiu možnosti konať pred súdom, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Z dôvodu, že v rozhodnutí súdu prvej inštancie absentuje náležitá argumentácia, ako aj vzhľadom na absenciu komplexného hodnotenia vykonaných dôkazov (každý jednotlivito a vo vzájomnej súvislosti), chýbal argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať.

40. Uvedeným procesným postupom a rozsudkom súd prvej inštancie znemožnil najmä odvolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť pred odvolacím súdom, a preto odvolaciemu súdu nezostalo nič iné, len v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku (v jeho zvyšnej časti) a v závislom výroku o trovách konania zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

41. Povinnosťou súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, tak bude v ďalšom konaní postupovať pri posudzovaní predmetu sporu a rozhodovaní o uplatňovanom nároku žalobcu (v zostávajúcej časti) v súlade s prejednávou zásadou civilného sporového konania, v ktorom je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Skutkové tvrdenia žalujúcej strany sú prostriedkami procesného útoku a skutkové tvrdenia žalovanej strany sú prostriedkami procesnej obrany (§ 149 CSP). Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti, pričom z ustanovenia § 151 CSP vyplýva procesná sankcia za nesplnenie procesnej povinnosti (§ 151 CSP). Súd prvej inštancie na základe vyhodnotenia splnenia procesnej

povinnosti strán konania, podľa § 150 a § 151 CSP, posúdi spornosť skutkových tvrdení strán, s vyodením dôsledkov nesplnenia procesnej povinnosti. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru o potrebe korekcie následku nesplnenia procesnej povinnosti (CSP upravuje civilný proces v materiálnom poňatí, teda v zmysle zásady spravodlivej a účinnej ochrany práv podľa čl. 2 CSP), svoj postup odôvodní v uvedenom smere. Pri vykonávaní dokazovania bude súd prvej inštancie okrem prejednávacej zásady a zásady kontradiktórnosti konania, aplikovať i zásadu predvídateľnosti postupu súdu ako i prihliadať na špecifiká tzv. spotrebiteľských sporov ako sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 CSP a nasl.). Súd prvej inštancie pri písomnom vyhotovení rozhodnutia bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo určité a presvedčivé, s uvedením obsahových náležitostí podľa § 220 ods. 2 CSP, vrátane uvedenia použitých prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania. Svoj právny záver zdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalobkyne, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že je potrebné rozhodnúť o nároku žalobcu, ktorý zostal predmetom konania po zohľadnení už priznaného nároku (I. výrokom) s dôrazom aj na (pôvodný) žalobný nárok žalobcu v zmysle jeho žaloby, ktorým je súd viazaný s poukazom na § 216 ods. 1 CSP).

42. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

43. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

44. V novom rozhodnutí (o veci v zostávajúcej časti) preto rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

45. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).